

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۴/۰۴

شهسوار سنگروال

افغانستان یوه پېړۍ کې

د مشروطه غوښتونکو غورځنگ

لهڅپرکي

د امیر حبیب الله خان یوشمېر کورنۍ اوباندینۍ ستونزې درلودې، لارډ کرزن د هند هغه وپسرای و چې دېره موده په دې دندې پاتې سو، هغه د فارډورډ دپالیسي له لیونتوب سره جوړ نه و، نه یې غوښتل چې په هر جنگ کې دې انگریزان ښکېل وي دا دنده یې سیمه ییزو ځواکونو ته سپارلې وه.

دکرښې کمشنر روز کپیل په ۱۹۱۶ کال وویل، دبوچر اوبولد تگلاره نوره زړه سوې ده، هرڅه باید دجگړې له لارې حل نشي. هغه وخت باید ددیورنډ دکرښ نه وروسته بایدتوله سیمه نیول سوې وی، سره ددې چې نړیوال فکر کوي چې اوړي کې به دوی په امیر برید وکړي.

انگریزانو له دې ویره درلوده چې جرمن په کابل کې سفارت پرانيزي اوهم دهند دموقت حکومت اعلان دایویل گواښ وواو درپیمه اندېښنه یې له نصر الله خانه درلوده.

انگریزانو کوبښ کاهه چې دوی سره بېل کړي، خوداکتر تورن بېرېد وایي کله چې ما دامیر په عملیاتو پیل وکړ نصر الله خان پېر خپه و، برعکس ما فکر کاوو چې دی به خوشحاله سي، ولي ژړل یې.

که څه هم دحبیب اله خان دوزلویویل داستان چې یوسند په بریتش کتابتون کې خوندي دی دبریتانیایوه جاسوس چې مصطفی صغیر نومېده، دانگریزانو دبانډینیبیوچارو دوزیر په خدمت کې و، چې دترکي ولسمشر مصطفی کمال له مینځه یوسي، خو ونیول شو اودتحقیق په نتیجه کې ده اعتراف وکړ چې ماته دنده راکړ شوې وه چې په افغانستان، پارس، هند اوترکیه کې یوشمېروژنوته لاره اواره کړم.

تاریخپوه غبارده نوم دامیر حبیب الله خان دقاتل په توگه یاد کړی دی، خو پرته له سپینا وینه یې بیادامیر قاتل شجاع الدوله یاد کړی دی.

قاتل که هرڅوک وو، که په دې توطیه کې دانگلیس لاس هم و، خو دامیر دوزلوتوطیه دافغان په لاس عملي شوه، بنیایي چې دهند دانقلابي حکومت تاسیس انگریزانو ته ددغم وړ نه وو.

انگریزانو ته داهم گرانه وه چې دنړیوالې جگړې په موخه دافغانې ځواکونو پروراندې پوځونه واستوي... امیر هم په دې پوهېده چې انگریزان دده پروراندې دتوطیې په لټه کې دي.

دامیر دواکمنۍ یوه بله مهمه پېښه داوه چې نوموړي هغه شمېر وگړي بېرته هېواده را وبلل چې د امیر عبدالرحمن خان د واک او ځواک پر مهال له هېواده شړل شوي وو.

د دغو فراریانو او شړل شویو په لړ کې یوه کورنۍ هم د طرزي وه.

«غلام محمد طرزي له خپلې ټولې کورنۍ سره یوځای د امیر عبدالرحمن خان په امر او سپارښتنه له افغانستان نه بېرون کړی شو او په پای کې په عثمانی سوري کې استوگن شول» [1]

ولی د امیر حبیب الله خان د فرمان له مخې کله چې محمودطرزي بېرته هېواده ستون شو، نو هغه څه چې یې په عثمانی ترکیه کې لیدلې ول، خپلې تجربې یې له ځانه سره هېواده راوړي.

د دوه شهزادگانو خسر طرزي (امان الله خان او عنایت الله خان) د خپل یوه زوم عنایت الله خان پرمټ د سراج الاخبار افغانیه د بیا خپرېدو وپار تر لاسه کړ.

د سراج الاخبار خپروني نه یوازې ښونیز او روزنیز ارزښت درلود بلکې په څنگ کې یې سیاسي ارزښت او پایښت هم د پام وړ و چې چې د مشروطه غوښتونکو د غورځنگ د پراختیا او پرمختیا لپاره یې لاره پرانسته.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

انگریزان هم په دې پوهېدلي وو، چې سراج الاخبار (۱۹۱۱) هره دوه اونۍ یو وار خپرېده سیکولر اسلامي مطالب اودنرې پېښې، دملت پالنې، تکنالوجي دودې او پرمختګ مطالب دطرزي په مدیریت خپرول . د افغانستان دغه سياسي غورځنګ په داسې مهال کې مینځته راغی چې په نړۍ او سیمه کې هم د مشروطه غوښتونکو غورځنګ خپلې سياسي رېښې د ولس په مینځ کې غځولې وې.

په بریتانیه کې دپارلمان له خوا د مشروطیت بنسټ په داسې مهال کېښودل (۱۷مه پېړۍ) شو چې په هندوستان کې د دوی لخوا ختیځه کمپنۍ جوړه شوې وه.

په ۱۷۸۹ز کال د فرانسې انقلاب هم د واکمنو زور واکې ته د پای ټکی کېښود. په ترکیه کې د «د رشید پاشاه او مرحت پاشاه» تر مشرۍ لاندې هم یو شمېر پرمختګونه د یادولو وړ گڼلې شو. د ناصرالدین شاه خای ناستی مظفرالدین شاه هم (که څه هم اقتصادي ستونزې یې لرلې) د مشروطیت (۱۹۰۷ز کال) پلان اعلان کړ.

که څه هم میرزاتقي خان یو شمېر اصلاحي پروگرامونه طرح کړي ول. په ترکیه کې دوم سلطان حمید هم (۱۹۰۸) د مشروطیت فرمان خپور کړ. له دېنه سر بېره په مصر، عراق او سوریه کې هم د مشروطه نظام بنسټونه کېښودل شول. په روسیه کې د ۱۹۰۵ او ۱۹۰۷ کالو انقلابونو په نړۍ کې په تېره په منځنۍ اسیا کې ژور سياسي بدلونونه منځته راوړل.

د هند په نیمه وچه کې د انگرېزانو په وړاندې پرله پسې پاڅونونو په سیمه کې ستر سياسي بدلونونه په ځانگړې ډول د سياسي شعور د ودې او پرمختګ لپاره رامنځته کړل.

په افغانستان کې هم دې موخې ته درسیډو لپاره د یوه مشروطه نظام د ټینګښت په هیله د مشروطه غوښتونکو مبارزه په درې برخو کې روانه وه.

لمړۍ هغه ډله وه چې په دربار کې د ننه یې د مشروطیت نارې وهلې. هغسې خو سردار نصرالله خان (نایب السلطنه) او شهزاده امان الله خان هم د امیر حبیب الله خان له دریځ سره مخالف وو چې له انگرېزانو یې د هېواد خپلواکۍ په کلکه ونه غوښته. نو ځکه خو یوشمېر درباریانو او «غلام بچه گانو» هم زړه وموند چې د امیر تر ریرې لاندې خپل سياسي فعالیتونه پرمخ بوځي.

د همدې (غلام بچه گانو) سياسي هلې ځلې وې چې شجاع الدوله د امیر په وژلو تورن گڼل کيږي. دویمه هغه ډله وه چې د حبیبیې په بنونځي کې فعاله وه. په دغه ډله کې بنونکي، لیکوال، شاعران او پوهان راټول ول.

نه یوازې د کور دننه لیکوال او پوهان بلکې له هېواد نه بهر یو شمېر نور هم د مشروطه غوښتونکو په کتار کې درېدلي ول چې مور ډاکټر غني د ساري په ډول یادولي شو.

یو شمېر نور چې نه په دربار کې ول اونه د حبیبیې په بنونځي کې، دوی په ازاده بڼه د مشروطیت ملاتړ کاوه، او له دواړو ډلو سره یې سياسي اړیکې پاللې.

دغو روڼ اندو او روښان فکرو کسانو د سياسي تشکیلاتو له مخې یو «پټ ملي گوند» هم رامنځته کړ.

د دغه گوند «دیوي ډلې مشرتاج محمدخان بلوچ پغمانی او دگوند دیوي ډلگۍ یو غړی جوهر شاه خان غوربندی او دهغه منشي میر سیدقاسم لغمانی» (د حبیبیې بنونځي بنونکي)، په گوند کې د هندوستان د مسلمانانو یوه ډلگۍ هم وه چې مشري یې ډاکټر عبدالغني خان پنجابي په غاړه وه او غړي یې مولوي نجف علي خان او محمد چراغ (د غني وروڼه)، مولوي محمدحسین خان پنجابي (ټول په حبیبیې کې بنونکي ول) او امرالدین خان ول...

د گوند په یوې عمومي غونډه کې پرېکړه وشوه چې د گوند هر غړی باید یوه تمانچه ولري... د دغه پرېکړه لیک کاغذونه تاج محمد خان پغمانی ته وسپارل شول. [2]

د دغه پټ راز په تړاو انگرېزي داسې وې چې د دغو پېښو د رسوا کولو ریښتیني لوبغاړی ډاکټر عبد الغني خان او د ده وروڼه ول.

وروسته پېښو وښوده چې دده ورور نجف علي خان اروپا ته د امیر امان الله خان او دده مېرمنې «ملکي ثریا» د تللو په تړاو په قبایلو کې په ډاگه دا ډنډوره گډه کړه چې دافغانستان پاچا او مېرمنه یې ثریا له دین نه او بنتي دي، او په ناوره کړو ورو بوخت دي.

ښایي د ډاکټر عبد الغني خان (دی په لندن کې د نصرالله خان ژباړن وه) موخه دا وه چې له یوې خوا د افغانستان د خپلواکۍ مخه ونیسي اوله بلې خوا دغه غورځنګ چې په افغانستان کې د هند د انتقالي حکومت د غړو جې مشري مهندراپرتاب، صدراعظم یې مولوي برکت الله او د بهرنیوچارو وزیر مولوي عبیدالله سندی وه، ملاتړ کاوه هم له پښو و غورځوي.

ولي افغان تاریخ پوه غبار په خپل کتاب کې کښلي دي چې: «محمد شریف خان او تاج محمد خان پغمانی چې دواړه وروڼه وه په یوه کور کې اوسېدل ولي دخپل ورور د دریځ سره مخالف وه. ده د حکومت دیوه مامور په توگه د غونډې ټول کاغذونه تر امیر پورې ورسول»...

هغه مهال چې امير (۱۹۰۹ زکال) په جلال اباد کې وو. ددې گوند دوه غړي استاد محمد عظيم خان او ملا منهاج الدين خان «د شهزاده محمد کبير خان بنونکي» د گوند د غړو لست اميرته و بنود او ورته يې وويل چې د دوی موخه د امير وژل او د مشروطه دولت جوړول دي. [3]

د همدغه لاملونو له کبله امير دېته ولمسول شو چې د دغه گوند يو شمېر مخکښ او نامتو غړي چې شمېر يې لسگونو ته رسېده يا زنداني کړل اويا يې له منځه يو وړل. ولي پوهاند حبيبي هم په لږ توپير ورته شمېر په گوته کړی دی. خو مير محمد صديق فرهنگ د غبار او حبيبي (جنبش مشروطيت) ليکنوته په دغه برخه کې د شک په سترگه گوري. «عبدالحی حبيبي جنبش مشروطيت» (د چاپ کال ۱۳۶۴) په کتاب کې ۴۷ تنه ياد کړي دي او له هغې جملې ۴ تنه (محمد ولي خان بدخشي، مير زمان الدين بدخشي، شجاع الله خان غوربندی او عبد العزيز خان کندهاری) په ناخاپي توگه خلاص شول او نور زنداني شول.

حبيبي دغه لست له يوې مقالې نه چې د کاروان په جريده کې (دچنگاښ ۱۳۵۱-۱۸ کال) د سيد قاسم خان له خولې د پښتنيار په قلم خپور شوی دی په شخصي بڼه تر گوتو کړيدی.

ذکر شوي مير چې د جنبش فعاله غړی وه دېره موده يې په زندان کې تېره کړه. دده څرگند ونې د باور وړدي ولي دا هم د پام وړ دی، د مولف په قول، مير صاحب د عمر د زيات والي له بابتنه د حافظي ستونزې لرلي (جنبش مشروطيت ۶۶ مخ) نو ځکه خو ځينو تېروتنو ترې سر واهه.

فرهنگ وړاندي کارې: دغه څرگندونې د تامل وړ دي چې د مولوي عبدالروف زامن دمولوي عبدالواسع کندهاری او مولوي عبدالرب چې د بنديانو په جمله کې وه. ولي غبار په خپل نوملړ کې نه دي ياد کړي.

له دې سر بېره بناغلي حبيبي د مولوي عبدالواسع خان (هماغه کتاب ۲۷ مخ) په اړه ليکلي دي چې نوموړي د امير حبيب الله خان دواک په وروستيو کې د کندهار د بنونځيو «سره رشته دار وو». دا خبره له احتمال نه لرې ده او عقل يې هم نه مني، امير هغه څوک چې د ده په وژلو تورن وه او بيا يې څرنگه ده ته د بشوونې او روزنې چارې ورسپاري؟ [4]

د دغه مهال کوم نوم لږ چې مير غلام محمد غبار خپور کړی دی په دې ډول دي:

- ۱- لعل محمدخان (د امير غلام بچه) د جان محمدخان زوی
- ۲- محمدعثمان خان پروانی د محمدرسورخان پروانی زوی
- ۳- جوهر شا خان غوربندی (غلام بچه) دی هم په جلال اباد کې د امير پر وړاندي د نورو په څېر اعدام شو.
- ۴- محمدايوب خان پوپلزی د تاج محمدخان زوی
- ۵- ملامحمدسورخان دحبيبي بنونکی د مولوي احمدجان الکوزي زوی.
- ۶- سعده الله خان الکوزی په کابل کې په توپ والوزول شو.
- ۷- عبدالقيوم خان الکوزی په کابل کې په توپ والوزول شو.
- د همدې گوند هغه غړي چې په بند محکوم شول.
- ۸- غلام محمدخان ميمنه گي (رسام او پروفيسر).
- ۹- تاج محمدخان پغمانی د علي محمدخان بلوچ زوی.
- ۱۰- ميرزا محمدحسن راقم کابلی.
- ۱۱- ميرزا عبدالرزاق کابلی.
- ۱۲- ميرزمان الدين خان بدخشان.
- ۱۳- محمد انور بسمل د محمد صفرخان ناظر زوی چې دغه ناظر دقطغن والي وو.
- ۱۴- احمد قلي خان قزل باش چنداولی.
- ۱۵- عدالوهاب خان کرنيل.
- ۱۶- پادشاه مير خان لوگری (غلام بچه)
- ۱۷- نظام الدين ارغنديوال (غلام بچه)
- ۱۸- قاضي عبدالاحد خان سلېمانخېل ارغنديوال
- ۱۹- ميرسيد قاسم خان لغمانی (مير صاحب)
- ۲۰- ميرزا غياث الدين خان د مستان شاه کابلي زوی.
- ۲۱- حافظ عبدالقيوم خان د حافظ مجذوب زوی.
- ۲۲- محمد ابراهيم خان (ساعت ساز کابلی)
- ۲۳- عبدالمجيد خان (ساعت ساز کابلی)
- ۲۴- عبدالرحمن خان د مولوي محمد سرورخان ورور.
- ۲۵- شېر علي خان بارکزی.
- ۲۶- ملامحمد اکبر اسحق زوی.

- ۲۷- جلال الدين كندهارى.
- ۲۸- كاكاسيد احمدخان لودين.
- ۲۹- عبد الرحمن خان محمدزى د سردار عبدالوهاب خان زوى.
- ۳۰- حبيب الله خان د سردار عبدالوهاب خان زوى.
- ۳۱- محمدرسول خان محمد زى.
- ۳۲- امرالدين خان.
- ۳۳- مولوي مظفرالدين خان بلوچى خروتى.
- ۳۴- داکتر عبدالغني خان پنجابى.
- ۳۵- مولوي نجف علي خان د عبدالغني خان ورور.
- ۳۶- محمد چراغ د داکتر غني بل ورور.
- ۳۷- مولوي محمدحسين پنجابى.
- هغه کسان چې د امير لخوا عفوه شول:
- ۳۸- مولوي غلام محى الدين افغان د حبيبي بنوونكى.
- ۳۹- سردار حبيب الله طرزي محمد زى.
- ۴۰- حاجي ميرزا محمد اکبرخان يوسفى.
- ۴۱- حاجي عبد العزيز خان «لنگرزمين»
- ۴۲- محمد اسلم خان سيغاني.
- ۴۳- صاحب زاده عبدالله خان مجددي.
- دگوند هغه غري چې دولت دوى د خدمت په بدل کې ونازول:
- ۴۴- استاد محمد عظيم خان.
- ۴۵- ملا منهاج الدين خان د شهزاده محمد کبيرخان بنوونكى.
- له يادو کسانو ۷ تنه اعدام او پاتې نور يې زنداني شول چې يو شمېر يې د امير د مرگ نه د مخه ازاد شول، او نور دده د واک تر مهاله په زندان کې پاتې شول.
- امير حبيب الله ولي ووژل شو؟
- امير حبيب الله خان د جولای په دويمې (۲) نېټې ۱۸۷۲ز کال په سمرقند کې زېږېدلى دى، او دوخت دوديزې زدکړې يې دهغه مهال له استادانو او پوهانو نه هم په ښه توگه ترسره کړې.
- يو شمېر ليکوال انگېري چې د ده مور د روسي ترکستان د کوم مشر لوروه ولي حقيقت دادى چې دى دهغې وينځى زوى وه چې دامير عبدالرحمن خان د مېرمنې په چوپړ کې وه.
- د امير هغه مېرمن چې د بدخشان د يوه نامتو مير جهاندارشاه لور کېده خو اولاد يې نه کېده، شنده وه، ولي د هغې له مرگ نه وروسته (که څه هم د امير عبدالرحمن خان بله مېرمن چې دده د کاکا لور وه حليمه نومېده) امېر د دې له وينځى سره واده وکړ چې «گلرېز» نومېده.
- سردار نصرالله خان او اميرحبيب الله خان د همدې گلرېز زامن ول چې امير د اوه څلوېښت (۴۷) کالو په عمر د لغمان په کله گوش کې ووژل شو. (۱۹۱۹/۲/۲۰)
- داچې امير حبيب الله خان ولي ووژل شو ددې لاملونو لند جاج اخلو:
- ۱- امير حبيب الله خان ته يو څه ستونزې له خپل پلار نه په ميراث پاتې وې چې مور د ساري په توگه ۱۸۸۰ز کال تړون يادولى شو چې گڼې د افغانستان د بهرني سياست واک به د انگرېزانو په ولکه کې وي. امير به د برتانوي هند يو مسلمان داستازى په توگه مني.
- انگرېزان به اوځې د امير حکومت به په رسميت پېژني. په پای کې همدغه تړون د هغو درې مکتوبونو پر بنسټ ترتيب شو چې د امير عبدالرحمن خان او برتانوي هند د بهرنيو چارو سکرتر «گريفن» تر مينځ تبادلې شوى ول.
- ۲- د ډېورېنډ موافقه ليک (۱۸۹۳ کال) دا يو بل ناورين وه چې حبيب الله خان يې دېته اړکړ چې د خپل پلار موافقه ليک ور غبرگ کړي.
- ۳- د ډېورېنډ د کرښې د نا څرکندو سيمو په نښه کول يو ځل بيا دامير په وړاندې غبرگونونه را وپارول.
- ۴- د انگرېزانو په سپارښتمنه د کرښې پورې غاړې پښتنو مشرانو سره په نه اړيکه ټينگار، د ولس دخوا بدى لامل شو.
- ۵- هغه غبرگونونو ته دپای ټکى اېښودل چې دانگرېزانو په وړاندې چمن ته يې د اورگاډي کرښه کاروله. د خلکو دناهيلى سبب شوه.
- ۶- کابل کې د برېتانيا د استازي منل، هم په هرات او کندهار کې د انگرېزانو د خبريالانو ملاتړ د امير پر وړاندې کرکه او وېره هم زياته کړه.

د پانېو شميره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بنې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

۷- هغو پېښو ته د پای ټکی اېښودل چې د برتانوي هند او افغانستان په پوله د انگرېزانو په وړاندې پېښېږي. خلکو د امير دغې پرېکړې ته په ښه سترگه نه کتل.

۸- د برتانوي هند استازي «ډېن» کوبېنس کاوه چې د امير حبيب الله خان نه داسې ژمنه تر لاسه کړې چې د اورگاډي کرښه تر کرمي او خيبر دري پورې و غوځوي. دغو گونگوسيو د خلکو اندېښنې زياتې کړې.

۹- د امير ورور نصرالله خان او زوی يې امان الله خان هم کوبېنس کاوه چې امير دېته وه هڅوي چې په لمړۍ نړيواله جگړه کې چې له انگرېزانو وه غواړي د افغانستان ازادۍ ته غاړه کېږدي، او هغه سيمې چې د ډېورنډ د موافقه لیک له مخې بېلې شوي دي افغانستان ته بېرته پرېږدي او که نه دعثماني ترکي او جرمني په ملاتړ بايد د پښتنو سيمه کې پاڅونو ته لاره پرانيزي.

۱۰- په ډېرې نا هيلې اروپايي پلاوی له افغانستان (۱۹۱۶ ز کال) نه بېرون شو خو ترکان د جگړې تر پايه پاتې شول او د برتانيې په وړاندې تبليغ کاوه.

يو شمير داسې انگرېزي د امير غور ته ورسېدې چې د هند د نيمې وچې او د منځنۍ اسيا مسلمانان به د عثماني ترکيې په ملاتړ او په تاشکند کې د جرمني زندانيانو په وسله وال کېدو عمومي پاڅون پيل شي چې د برياليتوب په پايله کې به امير حبيب الله خان ټولواک و ټاکل شي.

ولي امير له دغو سرچينو سره کومه مرسته ونه کړه.

۱۱- کله چې نړيواله جگړه پایته ورسېده. انگرېزانو د امير غوښتنو ته کوم مثبت جواب ونه ويل، نو ځکه خو دترکي مسلمانانو، دامير ورور، د امير زوي مشروطه غوښتونکو او نور ملي شخصيتونو دامير په وړاندې کرکه پيدا کړه.

۱۲- امير حبيب الله خان چې کله له «لارډ چيلسفورډ» (د هند و ايسراي) نه وه غوښتل چې (د فبرورۍ ۱۹۱۹-۲ ز کال) د پاريس په کنفرانس کې برخه واخلي او د افغانستان د ازادۍ غږ راته پورته کړي، ولي هغه دغه غونډه هغو هېوادونو پورې ځانگړې وبلله چې گڼې په جگړه کې ښکېل ول.

۱۳- د مشروطه غوښتونکو اعدامول دا يوه بله غميزه وه چې په ټول هېواد کې د امير په وړاندې يې غبرگونونه را وپارول. دغو غبرگونونو يوه بېلگه دا شوه چې له يوې خوا دامير په وړاندې «شېنامي» خپرېدلې او هم عبدالرحمن لودين د همدې مشروطه غوښتونکو له وژلو څخه ۹ کاله وروسته په ۱۹۱۸ کال کې د جشن په شپه په امير حبيب الله خان بريد وکړ ولي امير ونه لگېد او وژغورل شو.

عبدالرحمن لودين چې د سراج الاخبار محرر وه پلار يې سيد احمد «کاکا» د مشروطه غوښتونکو په تور په بند کې وه. د تومانچې له ډز نه وروسته د پېښې له ځايه وه تښتېد.

خو په دا سبا د ميرزا محمد حسين خان مستوفي له خوا ونيول شو. دی او عبدالهادي خان داوي زنداني شول.

۱۴- د هغې پېښې رسوا کېدل چې د هند د لنډ مهالې ادارې پيغام يوه غزې مولوي عبیدالله لخوا کابل نه مولوي عبدالرحيم خان سندی او بيا دهغه په وسيله شيخ الهند محمود الحسن ته چې په عربستان کې وه ولېږه چې د خپلو کړو نچور ورپه گوته کړي، خو د انگرېزانو د لاسپوڅو لخوا (خان بهادر او رب نواز خان) دغه لیک رسوا شو.

د امير حبيب الله خان او دبرتانوي هند د چارواکو د گواښ په وړاندې سردار نصرالله خان، سردار عنايت الله خان او سردار امان الله خان غبرگون و ښود. ولي يو شمېر درباريان په سرکې عبد القدوس په دې هيله ول چې دانگرېزانو سره بايد دوستانه اړيکې و پالل شي.

۱۵- امير حبيب الله خان د خپل واک په لمړيو کلونو کې د خپل پلار په پرتله د پام وړ کارونه تر سره کړل. ولي د خپل واک په وروستيو کې امير دومره عياشۍ ته مخه کړه چې يوه (شپه د چهلستونپه ماني کې چې د امان الله خان مور) «عليا حضرت سرور سلطان» هم وه حبيب الله خان پخپلو ناوره کاروکې دومره بېباکه شو چې د ملکي عليا حضرت غوسه يې هم را وپاروله» [5]

که څه هم دا د يې ايراني ليکوال (سيد مهدي فرخ) د ليکنې غټ ټکي ول چې ده هم د خپل تعصب له مخې يادې څرگندونې غبرگې کړېدې.

ده په خپله ليکنه کې ډېره (غلوه) کړېده، چې ده ته ورته څرگندونې مير محمد صديق قرهنگ «هملتن» له قوله هم په خپل کتاب کې ليکلي دي.

« نوموړي ملکه ډېره مغروره او جاه طلبه وه ».

داد « شاه اقا سي خېل» له کورنۍ نه وه لومړی کوبېنس وکړ هغه مېرمن له منځه يوسي چې د امير د پاملرنې وړ وه. هغه دوه وينځې چې د امير له خوا بلارې شوي وي هم ووژلي.

او د دوه نوري مسخه کړي» [6].

په دې کې شک نشته چې امير يو عياش انسان وه او دې کې هم شک نشته چې د امان الله خان مور دشاغاسي شپږدل خان لور او د بارکزيو له ټبره وه. ورور يې خوشدل خان نومېده چې زوی يې والي شاغاسي علي احمد خان وه او د ملکي زوم هم کېده. [7]

امان الله خان او موريې (عليا حضرت سراج الخواتين) چې له دې خبرتيا تر لاسه كړه چې ميرزا محمدحسين خان(د استاد خليلي پلار) د امير تر غورځولې ده، گڼې امان الله او مور يې غواړي چې تاسې په خپلو مامورينو له منځه يوځي.

اوس نو حبيب الله خان پرېكړه كړې چې امان الله خان وه وژني او مور يې طلاقه كړي.[8]
زوی او مور له ډېرې وېرې د نصر الله خان په پښو کې سر کېښود چې امير ته د دوی شفاعت وكړي.
دې پېښو د خنځير د كړيو په څېر يو بل ته لاس وركړ او په پای کې امير حبيب الله خان د دې پېښو قرباني شو.

-
- [1]:-طرزی محمود، د يوې دورې لنډ تاريخ
 - [2]:- غبار مير غلام محمد افغانستان در مسير تاريخ ۷۱۷مخ
 - [3]:- همدغه اثر ۷۱۸-۷۱۷مخونه
 - [4]:- فرهنگ مير محمدصديق افغانستان در پنج قرن اخر ۴۶۶مخ
 - [5]:- سيد مهدي تاريخ سياسي افغانستان ۴۳۰مخ
 - [6]:- فرهنگ مير محمد صديق افغانستان در پنج قرن اخير انگوس هملتن افغانستان ۱۹۰۶ لندن ۴۰۲مخ
 - [7]هميلتن ۳۶۲مخ